

PRZETACZAĆ (2) *vb impf*

e jasne; w inf oba a jasne, w formach praes pierwsze a pochylone.

[*inf* przetaczać.] ◊ *praes* 3 sg przetacza (1). ◊ 3 pl przetaczają (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII w.

1. *Toczyc, przesuwac coś ciężkiego z miejsca na miejsce; transvehere Mącz; transmovere Cn [co] (1) :*

Zwrot: »na wałkach przetaczać« (1): Phalangarius, Qui aliquid oneris phalangis transvehit, Który na wałkach [!] co ciężkiego przetacza. Mącz 296d; [Kozacy zwykli baty y łodzie swoie przewłoczyć od rzeki Wolhy aż do rzeki Donu [...] wyszedwży na brzeg dobyli wałkow na ktorych mieli przetaczać galery. BielKron 1597 630 (Linde s.v. przewlec)].

2. *Przelewać z jednego naczynia do drugiego (o winie); deliquare a. traicere in alia vasa, defundere, elutriare, transfundere Cn [co z czego w co] (1) : Abowiem iako otym fama rzecz pokazuie/ y przes przypowieści to powtarzają. Iże wina gdy ie częŃto skłody w kłodę przetaczają kwaśnieją. KwiatKsiąż L.*

Synonim: 2. przelewać.

Formacje współrdzenne cf TOCZYĆ.

Cf [PRZETACZANIE], [PRZETACZANY]